

Vatrogasci u sustavu zaštite i spašavanja

DA LI POKAZNIM VJEŽBAMA POMAŽEMO ILI ODMAŽEMO U PERCEPCIJI
VATROGASACA PRED JAVNOŠĆU?

Tekst: Boris Banjan, dipl.ing.

PRVOG ožujka u Osijeku je održana pokazna vježba snaga zaštite i spašavanja Osječko-baranjske županije. Dugo pripremana i solidno odrađena, vježba je pokazala dio mogućnosti interventnih službi, komunalnih i javnih tvrtki te udruga koje se mogu koordiniranim djelovanjem i

dobrom materijalno-tehničkom podlogom transformirati u značajan faktor sigurnosti lokalne zajednice pogođene raznim nesrećama.

Scenarij vježbe bio je gašenje požara nastalog nakon sudara i eksplozije na putničkom brodu na kojem se našao i veći broj putnika. Putnike je trebalo spasiti, neke čak i iz vode, ugasiti vatru te organizirati crpljenje vode iz oštećenog trupa broda u koji je prodirala velika količina vode.

U vježbi je, uz vatrogasce, sudjevala specijalna policija (ronioci), pogranična policija (patrolni brod), prometna policija, udruga za podvodne aktivnosti „Mursa“, (2 desantna čamca i ronioci), Hrvatska gorska služba spašavanja (spasioci iz vode te tražilači s potražnim psima), Crveni križ Grada Osijeka, Hitna medicinska pomoć Osječko-baranjske županije - stanica Osijek, Državna uprava

za zaštitu i spašavanje – centar 112, Lučka kapetanija (služba za navođenje i traganje na vodi), Lučka uprava, tvrtka „Hidrogradnja“, (teglenica za riječni transport rastresitog tereta i ponton za pristajanje uz obalu), udruga radioamatera i drugi.

Događaj je pobudio veliki interes medija i javnosti. Prije početka vježbe izvršena je smotra snaga zaštite i spašavanja među kojima je, kao najbrojniji, bio postrojen vod pripadnika civilne zaštite Osječko-baranjske županije. U eter je otišla poruka o potrebi opremanja i osposobljavanja svih čimbenika u sustavu.

Ono što nije dovoljno naglašeno je činjenica da bi u stvarnosti ovakav, i brojni drugi slični događaji koji zahtijevaju žurno postupanje, bio rješavan od strane trenutno mobilnih žurnih službi. Samo njihovim brzim djelovanjem i međusobnim koordiniranim akcijama spriječila bi se eskalacija ovakvih nesreća prema neželjenom ishodu. Tu su, prije svega, vatrogasci koji su najbrojnija mobilna snaga za gašenje i spašavanje u prvim minutama kad je djelovanje najpotrebnije. Svakako bi i policijske snage te Hitna medicinska pomoć dali svoj doprinos u

**Sudjelovanjem u ovakvim re-
vijalnim združenim vježbama,
u kojima nije realno prikazan
scenarij nakon nesreće,
zapravo pomažemo stvaranju
krive slike društva o tome na
koga se treba osloniti u prvim
minutima nekog tragičnog
događaja.**

Sudionici pokazne vježbe

takvim nesrećama iako su im, zbog malobrojnosti mogućnosti u prvim minutama znatno umanjene. Takav scenarij dovodi nas do sasvim drugačijih prioriteta u opremanju i tretmanu žurnih službi u odnosu na snage koje se ne mogu okupiti i značajnije pripomoći onda kad se nesreća dogodi.

Pitanja za sve vatrogasne dužnosnike koji kreiraju stručno i javno mnijenje:

1. Koliko svojim pomirljivim stavovima utječemo na razvoj sustava zaštite i spašavanja tako da se vatrogasne postrojbe opremaju i osposobljavaju nedovoljno i sporo?
2. Stvara li sudjelovanje u ovakvim revijalnim događajima krivu sliku stvarnog funkcioniranja društva u situaciji ugroze, što neminovno navodi na krive zaključke o razvojnim prioritetima?
3. Koliko smo vježbi s tematikom spašavanja te nekim drugim složenim intervencijama organizirani u svojoj sredini?
4. Da li mislite da se vatrogasci mogu i dalje držati isključivo „tipičnih„ vatrogasnih intervencija, a sve one situacije poput spašavanja životinja, rada s opasnim insektima, ronilačkih te ekstremno spasilačkih i brojnih drugih aktivnosti prepuštiti nekom drugom?

5. Da li imamo jasnu sliku razvoja i transformacije vatrogastva u modernu, gasilačko-spasilačku službu koja je spremna intervenirati u brojnim situacijama u kojima društvo ne može dati kvalitetan odgovor?
6. Koliko se vatrogasnih postrojbi razvija u tom pravcu planski, a koliko ih je prepušteno „sretnom„ trenutku vladavine blagonaklonih gradonačelnika?
7. Što u pogledu planiranja te izvršenja dugoročnih ciljeva sustavnog opremanja i osposobljavanja te preuzimanja vodeće uloge u sustavu zaštite i spašavanja mogu učiniti strukovne institucije na državnoj razini?
8. Želimo li uopće preuzeti ovu tešku i odgovornu, ali časnu čelnu funkciju?

Na ovo zadnje pitanje siguran sam da će velika većina vatrogasaca odgovoriti potvrdno. No, ako je tako, upitajmo se koliko svi skupa energije ulažemo u ostvarenje ovakvih ciljeva?

Sudjelovanjem u ovakvim revijalnim združenim vježbama u kojima nije realno prikazan scenarij nakon nesreće zapravo pomažemo stvaranju krive slike društva o tome na koga se treba osloniti u prvim minutama nekog tragičnog događaja. Daljnji razvoj sustava zaštite i spašavanja nakon toga nije teško predvidjeti.

Gašenje požara broda